

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Man kan jo altid vente på, at de andre gør noget. Med hensyn til Det Konservative Folkepartis modvilje mod at regulere kan man så spørge: Er der sket noget indtil nu, hvor vi har hyldet frivillighedens princip? Det er der ikke. Problemerne er blevet meget værre, og det er derfor, vi i dag står og kæmper for at få vedtaget et forbud mod markedsføringen af usunde fødevarer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er et sympatisk forslag fra Socialdemokraterne, vi behandler her i dag. Jeg har været i tvivl om, hvordan vi i Dansk Folkeparti skulle stille os til forslaget. Det er helt givet, at vi står over for store problemer, hvad angår fedme og overforbrug hos børn og unge. Det er indlysende, at disse problemer ikke løser sig selv, og at vi derfor fra Folketingets side er nødt til at komme med tiltag på området.

Kl. 15.40

Et forbud mod reklamer, som retter sig imod børn og unge, er efter min vurdering svært at administrere, for hvordan sikrer man bl.a., at internettet bliver reguleret? I Sverige har man gennemført en lignende lovgivning, og det har ikke haft den ønskede effekt på fedmeproblematikken. Derfor er forslaget desværre kun et udtryk for symbolhandling, da det ingen reel indflydelse vil få på problemet.

Løsningen er svær at få øje på, og Dansk Folkeparti er meget opmærksom på at få dialog i gang med forældre, skoler og børn og unge om, hvordan vi løser disse problemer. Vi vil også meget gerne diskutere den her problemstilling med Socialdemokraterne og de øvrige partier i Folketinget.

Jeg går stærkt ud fra, at familieministeren er i fuld gang med at lægge pres på industrien, så den er opmærksom på de bekymringer, der er i befolkningen, og er opmærksom på, at den har en enorm forpligtelse over for børn og unge. For hvis industrien vil leve op til sine egne ord om, at den tager det her problem alvorligt, burde den måske bruge nogle ressourcer og nogle midler på at informere mennesker om, at det er godt at motionere, for det er jo i virkeligheden det, der er kernen i det her. Motion er det, som vi virkelig burde have fokus på.

Jeg vil også tilføje, at vi i Danmark på nuværende tidspunkt har en ordning, som går ud på, at det i reklamer ikke må antydes, at usunde produkter som f.eks. slik og lignende kan erstatte et reelt måltid. Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, er antallet af reklamer rettet mod børn faldet med 40 pct. fra 2003 til 2004 på TV 2.

Det er nogle af de overvejelser, som Dansk Folkeparti har haft, og med de overvejelser vil vi stemme imod Socialdemokraternes forslag. Det er kun godt at diskutere disse ting, men i sidste ende er det en generel holdningsændring, vi skal have i befolkningen og hos børn og unge, for vi kan ikke regulere, hvad folk spiser, eller hvad folk laver i deres fritid.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg skal medgive hr. Martin Henriksen, at det formentlig vil være meget svært at administrere et forbud på internettet. Det er der ingen tvivl om, men det gør jo ikke, at vi ikke bør drøfte det og finde ud af, om vi har nogle muligheder?

Det, jeg ville spørge om, var: Mener hr. Martin Henriksen også, at det er svært at administrere et forbud f.eks. i tv-reklamer? Vi har faktisk på mange andre områder i Danmark forbud mod at reklamere for medicin, og hvad ved jeg, det går ganske glimrende. Hvad er det, hr. Martin Henriksen mener der ville være meget svært at administrere lige nøjagtig med hensyn til børnereklamer? Jeg taler ikke om tv-kanaler, vi ikke har nogen indflydelse på. Nu er det også sjældent, at børn på 3-4 år sidder og zapper rundt, så jeg tænker bare på de danske kanaler. Ville det være meget svært at administrere et forbud mod usunde varer præcis målrettet børn i Danmark?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det virker unægtelig, som om der er kommet noget mere administration på området.

Så vil jeg også sige, at der er mange børn, som bl.a. ser Cartoon Network, som ikke bliver sendt her fra landet, og selv om man gik ind og regulerede det i EU, ville der stadig væk være tv-kanaler, som også lå uden for EU, som vi ville kunne se i Danmark. Så grundlæggende mener vi, at det her altså er et spørgsmål om, at man skal informere, og så er det et spørgsmål om, at det er en holdningsændring, der skal til. Der skal simpelt hen noget mere motion til.